

Ah Bir Deniz Olabilsem

– Erdem Bozkurt · 10 Ağustos 2011

Denizin kıyısındaım
Hem sessiz hem yalnız.
Arkamda bütün hengamesi,
Bütün ıstırabı, çirkinliği ile
Bu vazgeçilmez koca şehir.
Önümde ise mavi ipekten ege.
Benim gibi durgun, benim gibi yorgun
Hem sessiz hem yalnız.

Ah bir deniz olabilsem ben de
Alabildiğine engin ve mağrur.
Korku olsa sessizliğimde,
Rengimde doyulmaz huzur.
Martılar süzülse üzerimde,
Bin bir eda ile çığlık çığığa.
Bir vapur geçse sırtımdan salına salına.
Kudursam kimi zaman dalgalarca,
Öfkelensem hatta köpük köpük.

Ah bir deniz olabilsem ben de.
Sen de hep yanıbaşımdeki,
Benden uzak rengarenk şehir.
Fakat sen hiç kirletmesen beni.
Hele bir de temizlemeye çalışarak,
Yapmacıklaştırmasan sevgini.
Olduğun gibi kendince sevsen
Kocaman iri ellerinle başımı okşarcasına,
Benim seni dalga dalga okşadığım gibi.

Ah bir deniz olabilsem ben de.
Vursam kendimi senin kıyılarına
Kalbine bir adım daha yaklaşamam belki de.
Olsun! ben yine de vursam kendimi kıyılarına.

Ah bir deniz olabilsem ben de.

Sabırla beklesem med vaktini
Bir katre daha sokulmak için merkezine.
Cezirde çekilmek üzere kabuğuma yine.

Ah...

Bir deniz olabilsem ben de.
Bir okyanus olabilsem hatta.
Kıyında dolaşmak yerine,
Tümüyle sarsam sarmalسام seni.

Denizin kıyısındaım
Hem sessiz hem yalnız.
Arkamda bütün hengamesi,
Bütün ıstırabı, çirkinliğı ile
Bu vazgeçilmez koca şehir.
Önümde ise mavi ipekten ege.
Benim gibi durgun, benim gibi yorgun
Hem sessiz hem yalnız.

Şah-ı Kelâm